

Leonardo V. Academy

Leonardo
V. Academy

**Kurikulum Leonardo V.
Academy (2. třída, Year 3)**

Richardson.

Vyukový plán dle kurikula Leonardo V. Academy

2. třída (Key Stage 2)

Obsah	Strana
1) Obsah	(1)
2) Prohlášení	(2)
3) Studijní předměty:	(3)
* Anglický jazyk	(4–20)
* Matematika	(21–27)
* Prvouka	(28–30)
* Zeměpis	(31–33)
* Dějepis	(34–37)
* Informatika a výpočetní technika	(38–43)
* Výtvarná výchova	(44–46)
* Pracovní činnosti	(47–58)
* Hudební výchova	(49–52)
* Cizí jazyky	(53–55)
* Tělesná výchova	(56–57)
4) Odkazy	(58–59)

Prohlášení

Cílem LVA v Praze je poskytovat žákům výuku a vzdělávání na vysoké úrovni, které splňují podmínku komplexnosti a modernosti. Díky propojení vysoké úrovně britských akademických standardů s pokrokovým globálním pohledem je náš vzdělávací program inovativní a moderní. Z náročného výukového prostředí se mohou těšit všichni naši stávající studenti, stejně jako ti, kteří o nástupu do naší školy teprve uvažují.

Pro potřeby zachování výše uvedených standardů vychází kurikulum LVA pro 2. třídu z podkladů následujících státních i soukromých vzdělávacích institucí:

❖ Ministerstvo školství Velké Británie

- <https://www.gov.uk/government/organisations/departments-for-education>

❖ Národní kurikulum pro Anglii (základní školství)

- <https://www.gov.uk/government/publications/national-curriculum-in-england-primary-curriculum>

❖ Pearson mezinárodní zkoušky (první stupeň)

- <http://www.cie.org.uk/programmes-and-qualifications/cambridge-primary/cambridge-primary/curriculum/>

❖ Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky – Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání

- <http://www.msmt.cz/areas-of-work/basic-education-1>

Studijní předměty

Ve druhé třídě se žáci LVA věnují níže uvedeným předmětům:

- * Anglický jazyk (5 hodin),
- * Matematika (5 hodin),
- * Prvouka (4 hodiny),
- * Zeměpis (2 hodiny),
- * Dějepis (2 hodiny),
- * Informatika a výpočetní technika (2 hodiny),
- * Výtvarná výchova (2 hodiny),
- * Pracovní činnosti (1 hodina),
- * Hudební výchova (2 hodiny),
- * Cizí jazyky (3 hodiny),
- * Tělesná výchova (2 hodiny).

Výuka každého z předmětů probíhá v souladu s Národním anglickým kurikulem.

Anglický jazyk (popis předmětu)

Před vstupem do 2. třídy by žáci měli být schopní číst knihy odpovídající jejich zájmům v daném věku. Měli by číst správně a v takovém tempu, aby porozuměli obsahu, spíše než jednotlivým slovům. Měli by umět pochopit většinu nových slov nad rámec jejich běžné slovní zásoby a víceméně správně je vyslovovat. Jakmile budou v odvozování významů slov suverénní, výuka by se měla zaměřit na budování slovní zásoby a rozsah i hloubku čtení, takže žáci začnou hojně a pravidelně číst, a to samostatně, plynně a s nadšením. Žáci by měli pociťovat radost z četby a postupně více rozumět příběhům, poezii a literatuře faktu a věnovat se i tichému čtení. Prostřednictvím literatury faktu by si měli procvičovat též nabyté vědomosti a schopnosti z různých oblastí. Měli by se naučit zdůvodňovat své názory na přečtené knihy: na začátku 2. třídy s podporou učitele až do úplné samostatnosti na konci 3. třídy.

Žáci by si měli umět zapisovat své myšlenky, a to pokud možno bez chyb a s použitím správné interpunkce. Učitelé by se proto měli zaměřovat na písemný projev žáků, jejich slovní zásobu, chápání větné skladby a znalost lingvistické terminologie. Formování zdatných pisatelů zahrnuje též nauku o významu písemného sdělení. Učitelé by měli žáky ponoukat k tomu, aby při vyjadřování svých myšlenek čerpali z již osvojené látky, a to především ve smyslu různorodosti textů a proměnlivosti gramatiky, slovní zásoby a narativní struktury. Žáci by měli začít chápat, čím se liší písemný a mluvený projev. Správný rukopis už by měl být normou; žáci by měli psát akorát rychle na to, aby stíhali vyjádřit všechny své myšlenky.

V kompetenci žáků by již měl být pravopis častých slov, včetně běžných výjimek a dalších osvojených výrazů (viz. Angličtina příloha 1). S využitím znalosti hlásek a dalších pravopisných pravidel z oblasti morfologie a etymologie by žáci měli ovládat též psanou podobu dalších slov.

U většiny žáků již nebude zapotřebí přímá výuka čtení slov: neznámá slova již dokáží odvodit a po pár výskytech už si je umí zakódovat tak, že daná slova přečtou bez přílišného komolení. Měli by prokázat pochopení stylistických prostředků jazyka, rozpoznat odlišné významy příbuzných slov a používat odbornou slovní zásobu odpovídající věku.

Podobně jako na Key Stage 1 je však třeba co nejdříve doučit žáky, kteří mají s poznáváním slov ještě trochu problém, a to prostřednictvím důsledného a systematického hláskového postupu, jenž jim umožní brzy své vrstevníky dohnat. Pakliže se nenaučí slova samostatně a plynule rozpoznávat, bude pro ně velice těžké číst s porozuměním a zaznamenávat si své postřehy. Pokud je to však jen trochu možné, tyto žáci by se měli seznamovat i s osnovami pro 2. a 3. třídu, a to

ve smyslu poslechu nových knih, poslechu a učení se nových slov a gramatických struktur.

Součástí tohoto studijního programu jsou i specifické nároky na žáky v oblasti diskuze nad předmětem výuky a budování širších dovedností v mluveném jazyce. Ve 2. a 3. třídě by se žáci měli lépe obeznámit se sebevědomým užíváním jazyka v rozličných situacích, pro různé posluchače a účely, a to prostřednictvím dramatického ztvárnění, formálních prezentací a debat.

Anglický jazyk (cíle předmětu)

Celoroční výukový plán (kýžené výstupy)

i) Čtení – čtení slov:

- Aplikovat rostoucí znalost základových slov, předpon a přípon (etymologie a morfologie) dle Angličtina příloha 1, a to jak skrze hlasité čtení, tak skrze pochopení významu nových slov, s nimiž se setkají.
- Číst další výjimky, všimnout si nezvyklého vztahu mezi psanou a mluvenou podobou písmene a jeho výskytu ve slově.

ii) Čtení – porozumění:

- Budování kladného vztahu k četbě a porozumění čteného:
 - Poslouchat širokou škálu příběhů, poezie, dramatických her, literatury faktu a odborných knih či učebnic a diskutovat o nich.
 - Číst různě strukturované knihy a pro různé účely.
 - Využívat slovník k vyhledávání významů neznámých slov v textu.
 - Seznamovat se s širokým výběrem knih, včetně pohádek, mýtů a legend a přežívat některé z nich z paměti.
 - Poznávat témata a konvence v různých typech knih.
 - Připravovat si básně a dramatické texty k hlasité prezentaci a prokázat porozumění prostřednictvím intonace, barvy hlasu, hlasitosti a doprovodné činnosti.
 - Diskutovat o slovech a frázích, které čtenáře upoutají a probudí v něm fantazii.
 - Rozpoznat některé formy poezie (např. volný verš, poema).
- Porozumění čteného v rámci samostatné četby:
 - Ověřovat si chápání významu textu, diskutovat nad jeho pochopením a vysvětlovat význam slov v kontextu.
 - Lépe porozumět textu prostřednictvím vhodných otázek.

- Vyvozovat závěry o pocitech, myšlenkách a motivech postav na základě jejich jednání a tyto závěry odůvodňovat.
 - Z přímých i nepřímých náznaků vyvodit, co by mohlo následovat.
 - Vypíchnout hlavní myšlenky z více jak jednoho odstavce a shrnout je.
 - Poznat, jakým způsobem jazyk, skladba a přednes ovlivňují význam textu.
- Abstrahovat a zaznamenat informace z literatury faktu.
- Účastnit se diskuse o přečtených či předčítaných knihách, střídat se a vždy si vyslechnout i názor druhých.

iii) Psaní – transkripce:

a) Pravopis: (viz Angličtina příloha 1)

- Používat další předpony a přípony a znát pravidla pro jejich připojování. (Angličtina příloha 1)
- Psát další homofony.
- Psát správně slova, v nichž se často chybí (Angličtina příloha 1).
- Umisťovat správně přivlastňovací apostrof u slov s pravidelným množným číslem (např. girls', boys') a nepravidelným množným číslem (např. children's)
- Využít první dvě nebo tři písmena k dohledání správné podoby slova ve slovníku.
- Psát dle diktátu učitele jednoduché věty, jež obsahují do té doby probraná slova i interpunkci.

b) Psaní:

- Používat šikmé a vodorovné tahy potřebné k propojení písmen a pochopit, které z nich – pakliže spolu sousedí – je lepší ponechat samostatně
- Vylepšit čitelnost, ucelenost a úroveň rukopisu (například prostřednictvím důrazu na paralelní a stejně vzdálené tahy

písmen; dostatečně odstupňované řádky, tak aby se horní a dolní dotažnice nedotýkaly).

iv) Psaní – kompozice:

➤ Plánování písemného projevu:

- Diskuze nad obdobnými texty s cílem pochopit a pochytit jejich výstavbu, slovní zásobu i užití gramatiky.
- Debata o myšlenkách a jejich zaznamenávání.

➤ Psát nanečisto a pak vytvářet finální text:

- Tvořit a procvičovat věty ústně (včetně dialogů), budovat pestrou a bohatou slovní zásobu a zvyšovat povědomí o rozličných gramatických strukturách (Angličtina příloha 2)
- Tvorba odstavců k danému tématu.
- Tvorba prostředí, postav a zápletky v příběhu.
- Využití jednoduchých prostředků uspořádání (např. nadpisy a podnápisy) v informativních textech.

➤ Hodnocení a úprava textu:

- Zvážení účelnosti textu vlastního i druhých a návrh možných vylepšení.
- Návrh změn v gramatice a slovní zásobě pro zlepšení jednotnosti, včetně přesného zapojování zájmen do věty.

➤ Hledání pravopisných a interpunkčních chyb.

➤ Četba vlastních textů nahlas před částí posluchačů nebo celou skupinou s využitím správné intonace a regulace barvy hlasu a hlasitosti tak, aby byl význam jasný.

v) Psaní – slovní zásoba, mluvnice a interpunkce:

➤ Rozvíjet pochopení konceptů definovaných v Angličtina příloha 2:

- Souvětí o více větách a s větším množstvím spojek, včetně **when, if, because, although**.

- Užívání předpřítomných tvarů sloves v kontrastu k tvarům minulým.
 - Vhodné volby podstatných jmen a zájmen pro soudržnost textu bez přílišného opakování.
 - Užívání spojek, příslovcí a předložek pro vyjádření času a příčiny.
 - Osvojení gramatiky pro 2. a 3. třídu uvedené v Angličtina příloha 2
- Poukázat na gramatické a jiné jevy prostřednictvím:
- Čárek po předsunutých příslovečných určeních.
 - Vyjadřování vlastnictví prostřednictvím přivlastňovacího apostrofu s množnými podstatnými jmény.
 - Používání přímé řeči a odpovídající interpunkce.
- Vhodně a bezchybně používat a chápat mluvnické výrazy z Příloha angličtina 2 při diskuzi nad vlastním textem či četbou.

Příloha 1

Pravopis

Většina lidí slova správně vyslovuje, ale špatně píše. Zpravidla se to týká mladších žáků.

Před koncem předškolní docházky by žáci měli být schopní přečíst velké množství rozličných slov s již osvojenými hláskami a písmeny, a to bez ohledu na to, zda se s těmito slovy již setkali, nebo ne. Pravopis je ovšem něco docela jiného. Jakmile se žáci naučí více než jeden možný zápis určité hlásky, výběr vhodných písmen bude odviset buď od vědomé snahy daná slova se naučit nebo od méně vědomého způsobu vstřebávání těchto slov prostřednictvím četby. Žáci mladšího školního věku ještě neměli dost času na to se naučit nebo vstřebat přesný zápis všech slov, která mohou v písemném projevu potřebovat.

V této příloze jsou uvedené příklady slov, jež reprezentují každý vyučovaný vzorec. Mnohá ze slov uváděných jako „příkladová slova“ pro předškoláky a první třídu, včetně bezmála všech slov uváděných jako „výjimky“, se často objevují v písemném projevu žáků, a proto je žádoucí, aby si osvojili jejich správnou písemnou podobu. Takzvané „výjimky“ zahrnují i hlásky a písmena dosud nevyučované z důvodu omezené použitelnosti, což ovšem může být dáno tím, že se objevují jen ve velice malém množství slov odpovídajících věku, než že byly vzácné v anglických výrazech obecně.

Slovní zásobu pro 2.-5. ročník stanovuje zákon. Seznam je souhrnem slov, jež se běžně objevují v písemných projevech žáků a v nichž se nejčastěji chybuje. Některá z uvedených slov se mohou jevit jako celkem náročná, nicméně sto slov z každého seznamu si lze bez problémů osvojovat po dobu čtyř let během Key stage 2 společně s dalšími slovy dle učitelova uvážení.

Pravidla a návody jsou zamýšleny jako podpora výuky pravopisu. Znalost hlásek by se měla prohlubovat, aby napomohla upevnění pravopisu po Key stage 1 (první třída); učitelé by měli pozornost žáků neustále upínat na písmena a hlásky, jež do již probrané látky zapadají. Žáci by však měli stále více pronikat do významu morfologie a etymologie. Přestože některá písmena a hlásky přítomné v základových slovech je zkrátka nutné se naučit, učitelé mohou v případě potřeby žákům pomoci pochopit vztah mezi významem a pravopisem. Například chápání významového vztahu mezi slovy *medical* a *medicine* může žákům pomoci zapisovat hlásku /s/ ve slově *medicine* pomocí písmena „c“. Žákům lze rovněž pomoci tak, že budou slova správně psát s předponami a příponami, pakliže ovšem znají některé ze základních principů jejich přidávání. Učitelé by

měli být obeznámeni s tím, co se žáci v pravopisu naučili v předchozích letech, například jaká pravidla přidávání předpon a přípon si osvojili.

Obsah levého sloupce této přílohy stanovuje zákon; prostřední a pravý sloupec žádnému nařízení nepodléhají.

K přepisu zvuků (fonémů) zde posloužila Mezinárodní fonetická abeceda (IPA). Tabulka IPA znaků je součástí tohoto dokumentu.

Pravopis: Náplň práce pro 2. třídu

➤ Opakování látky z 1. třídy:

- Zvláštní pozornost věnujte pravidlům pro přidávání přípon.

➤ Nová látka pro 2. třídu:

Zákonné položky	Pravidla a tipy (nepovinné)	Příkladová slova (nepovinné)
Přidávání přípon, jež začínají na souhlásku k víceslabičným slovům.	Pakliže slovo, kde se klade důraz na poslední slabiku, končí na souhlásku již předchází pouze jedna samohláska, před přidáním jakéhokoliv zakončení s úvodní samohláskou dojde ke zdvojení koncové souhlásky. Neplatí to pouze v případě, kdy na poslední slabiku důraz kladen není.	<i>forgetting, forgotten, beginning, beginner, prefer, preferred gardening, gardener, limiting, limited, limitation</i>
Přepis hlásky /t/ jako y jinde než na konci slov.	Tato slova by se měla vyučovat dle potřeby.	<i>myth, gym, Egypt, pyramid, mystery</i>
Přepis hlásky /ʌ/ jako ou .	Tato slova by se měla vyučovat dle potřeby.	<i>young, touch, double, trouble, country</i>
Další předpony.	Většina předpon se přidává na začátek základového slova beze změny pravopisu, viz nicméně in- níže. Podobně jako un- , předpony dis- a mis- nesou negativní význam.	dis- : <i>disappoint, disagree, disobey</i> mis- : <i>misbehave, mislead, misspell (mis + spell)</i> in- : <i>inactive, incorrect</i>

	Předpona in- může znamenat stejně tak „ne“ jako „do“/„ve“. Ve zde uváděných slovech je význam pouze „ne“. Před základovým slovem začínajícím na l, se z in- stává il. Před základovým slovem začínajícím na m či p, se z in- stává im-. Před základovým slovem začínajícím na r, se z in- stává ir-. re- nese význam „znovu“ či „zpět“. sub- nese význam „pod“. inter- nese význam „mezi“. super- nese význam „nad“. anti- nese význam „proti“. auto- nese význam „sám“ či „vlastní“.	<i>illegal, illegible</i> <i>immature, immortal, impossible, impatient, imperfect</i> <i>irregular, irrelevant, irresponsible</i> re-: <i>redo, refresh, return, reappear, redecorate</i> sub-: <i>subdivide, subheading, submarine, submerge</i> inter-: <i>interact, intercity, international, interrelated (inter + related)</i> super-: <i>supermarket, superman, superstar</i> anti-: <i>antiseptic, anti-clockwise, antisocial</i> auto-: <i>autobiography, autograph</i>
Přípona -ation.	Přípona -ation se přidává při tvoření podstatných jmen ze sloves. Již naučená pravidla stále platí.	<i>information, adoration, sensation, preparation, admiration</i>
Přípona -ly.	Přípona -ly se přidává při tvoření příslovčí z přídavných jmen. Již naučená pravidla stále platí. Přípona -ly začíná souhláskou, takže se přidává k většině základových slov. Výjimky:	<i>sadly, completely, usually (usual + ly), finally (final + ly), comically (comical + ly)</i> <i>happily, angrily</i>

	(1) Pakliže základové slovo končí na -y s předcházející souhláskou, y se mění na i, ale jen pokud má základové slovo více než jednu slabiku. (2) Pakliže základové slovo končí na -le, stane se z něj -ly. (3) Pakliže základové slovo končí na -ie, připojuje se spíše -ally než jen -ly, s výjimkou slova <i>publicly</i>. (4) Slova <i>truly, duly, wholly</i>.	<i>gently, simply, humbly, nobly</i> <i>basically, frantically, dramatically</i>
Slova končící na zvuk /ʒə/ či /tʃə/.	Zakončení znějící jako /ʒə/ má v přepisu vždy formu -sure. Zakončení typu /tʃə/ se často přepisuje -ture, ale je třeba si ověřit, že se nejedná o zakončení (t)ch základového slova s koncovkou er – např. <i>teacher, catcher, richer, stretcher</i>.	<i>measure, treasure, pleasure, enclosure</i> <i>creature, furniture, picture, nature, adventure</i>
Zakončení typu /ʒən/.	Pakliže zakončení zní jako /ʒən/, píše se - sion .	<i>division, invasion, confusion, decision, collision, television</i>
Přípona -ous.	Někdy je základové slovo zřejmé a platí tedy běžná pravidla přidávání přípon, které začínají na samohlásky. Někdy zřetelné základové slovo chybí. -our se mění na -or před přidaným -ous. Koncové „e“ základového slova nesmí odpadnout, pakliže má být zachována hláska /dʒ/ pro „g“.	<i>poisonous, dangerous, mountainous, famous, various</i> <i>tremendous, enormous, jealous</i> <i>humorous, glamorous, vigorous</i> <i>courageous, outrageous</i>

	Předchází-li koncovku -ous hláska /i:/, zpravidla by nesla podobu i , či řidčeji e .	<i>serious, obvious, curious</i> <i>hideous, spontaneous,</i> <i>courteous</i>
Zakončení typu /ʃən/ přepisovaná jako -tion, -sion, -ssion, -cian.	Příponami jsou přísně řečeno pouze -ion a -ian. Zda před příponu vložit t, s, ss nebo c se zpravidla odvíjí od posledního písmena či písmen v základovém slově. -tion je nejčastější formou zápisu. Používá se v případě, že základové slovo končí na t nebo te. -ssion se používá pokud slovo končí na ss či -mit. -sion se používá v případě, že základové slovo končí na d či se. Výjimky: <i>attend – attention, intend – intention</i>. -cian se používá v případě, kdy základové slovo končí na c nebo cs.	<i>invention, injection, action, hesitation, completion</i> <i>expression, discussion, confession, permission, admission</i> <i>expansion, extension, comprehension, tension</i> <i>musician, electrician, magician, politician, mathematician</i>
Slova, v nichž se hláska /k/ píše jako ch (původem řecká).		<i>scheme, chorus, chemist, echo, character</i>
Slova, v nichž se hláska /ʃ/ píše jako ch (původem zpravidla francouzská).		<i>chef, chalet, machine, brochure</i>
Slova zakončená na hlásku /g/ se zápisem -gue a na hlásku /k/ se zápisem -que (původem francouzská).		<i>league, tongue, antique, unique</i>
Slova, v nichž se hláska /s/ píše jako sc (původem latinská).	V latinských slovech, z nichž se tato slova patrně vyvinula, Římané pravděpodobně vyslovovali c a k jako dvě různé hlásky – /s/ /k/.	<i>science, scene, discipline, fascinate, crescent</i>
Slova zakončená hláskou /ei/ se zápisem ei , eigh , nebo ey .		<i>vein, weigh, eight, neighbour, they, obey</i>

Přivlastňovací apostrof u množného čísla.	Apostrof se klade za množný tvar slova; -s se za něj už neklade, pakliže slovo na konci -s již obsahuje, v opačném případě se však -s přidává (tj. jedná se o nepravidelné množné číslo – např. <i>children's</i>).	<i>girls', boys', babies', children's, men's, mice's</i> (Poznámka: jednotná vlastní jména končící na <i>s</i> využívají příponu <i>'s</i>, např. <i>Cyprus's population</i>).
Homofony a nepravé homofony.		<i>accept/except,</i> <i>affect/effect,</i> <i>ball/bawl,</i> <i>berry/bury,</i> <i>brake/break,</i> <i>fair/fare,</i> <i>grate/great,</i> <i>groan/grown,</i> <i>here/hear,</i> <i>heel/heal/he'll,</i> <i>knot/not,</i> <i>mail/male,</i> <i>main/mane,</i> <i>meat/meet,</i> <i>medal/meddle,</i> <i>missed/mist,</i> <i>peace/piece,</i> <i>plain/plane,</i> <i>rain/rein/reign,</i> <i>scene/seen,</i> <i>weather/whether,</i> <i>whose/who's</i>

Příloha 2: Slovní zásoba, mluvnice a interpunkce

Mluvnici mateřského jazyka si osvojujeme přirozeně prostřednictvím interakce s ostatními mluvčími a skrze četbu. Zevrubná znalost gramatiky je však velice důležitá, neboť nám umožňuje vědomý výběr jazykových prostředků a jejich cílené využití. Nejlepší cestou k dosažení této dovednosti je zaměřovat se na mluvnici v rámci výuky čtení, psaní a mluvení. Jakmile si žáci osvojí nějaký gramatický koncept (například „modální slovesa“), měli by se podněcovat k jeho užívání a dalšímu zkoumání v rámci vlastního psaného a mluveného projevu, a také si všímat, jak jej aplikují druzí. Především u mladších žáků bývá mluvený jazykový projev bohatší než psaný, a učitelé by na tom měli stavět a snažit se hladký přechod k sofistikovanějšímu písemnému projevu.

Tabulka níže vychází ze Standard English a je potřeba ji brát v potaz zároveň se studijními plány, neboť stanovuje povinné položky. V tabulce je uvedeno, kdy by se s gramatickými koncepty mělo začít, nikoliv kdy by mělo dojít k jejich úplnému osvojení. Je proto velice důležité probírat látku z předešlých let, tak aby došlo ke sjednocení vědomostí a bylo možné utužovat porozumění žáků. Učitelé navíc mohou jít nad rámec zde uvedeného obsahu, pokud to považují za vhodné.

Gramatické pojmy, jež by si žáci měli osvojit jsou nadepsané jako „žákovská terminologie“. Prostřednictvím diskuze a procvičování by se žáci měli naučit tuto terminologii rozpoznávat. Všechny tučně uvedené termíny by měly být zaváděny současně s jejich významy uvedenými ve Slovníčku.

➤ 2. třída: Detailní rozpis probírané látky

Slovo	Tvoření podstatných jmen pomocí řady předpon (např. <i>super-, anti-, auto-</i>). Užívání tvarů <i>a</i> či <i>an</i> podle toho, zda následující slovo začíná na souhlásku nebo samohlásku (například, <i>a rock, an open box</i>). Slova příbuzná na základě běžných slov words , ukazuje podobnost slov ve smyslu významu i podoby (např. <i>solve, solution, solver, dissolve, insoluble</i>).
Věta	Vyjadřování času, místa a příčiny pomocí spojek (např. <i>when, before, after, while, so, because</i>), příslovců (např. <i>then, next, soon, therefore</i>), či předložek (např. <i>before, after, during, in, because of</i>).
Text	Úvod do tvorby odstavců, jakožto způsobu sdružování podobné látky. Nadpisy a podnadpisy na podporu prezentace. Používání předpřítomného tvaru sloves namísto běžných tvarů minulých (např. <i>He has gone out to play</i> oproti <i>He went out to play</i>).

Interpunkce	Seznámení s uvozovkami (interpunkčními znaménky) k vyznačení přímé řeči.
Žákovská terminologie	předložka, spojka slova příbuzná, předpona souvětí, souvětí podřadné přímá řeč souhláska, samohláska uvozovky (či „řečové značky“)

➤ **2. třída: Slovní zásoba**

accident(ally)

actual(ly)

address

answer

appear

arrive

believe

bicycle

breath

breathe

build

busy/business

calendar

caught

centre/center

century

certain

circle

complete

consider

continue

decide

describe
different
difficult
disappear
early
earth
eight/eighth
enough
exercise
experience
experiment
extreme
famous
favourite
February
forward(s)
fruit
grammar
group
guard
guide
heard
heart
height
history
imagine
increase
important
interest

island
knowledge
learn
length
library
material
medicine
mention
minute
natural
naughty
notice
occasion(ally)
often
opposite
ordinary
particular
peculiar
perhaps
popular
position
possess(ion)
possible
potatoes
pressure
probably
promise
purpose
quarter

question
recent
regular
reign
remember
sentence
separate
special
straight
strange
strength
suppose
surprise
therefore
though/
although
thought
through
various
weigh

Matematika (popis předmětu)

Žáci pracují se slovními úlohami, ověřují výsledky a zkoušejí různé postupy. Komentují svou práci a dokáží o ní souvisle mluvit. Používají a dokáží interpretovat matematické symboly a grafy. Vytvářejí vlastní příklady a ověřují jejich správnost. Ovládají číselnou soustavu a řadu čísel do 1000. Pomocí desítkové soustavy zaznamenávají peněžní částky a rozpoznávají negativní hodnoty při měření teploty. Vytvářejí si další myšlenkové strategie pro sčítání a odčítání nejméně dvouciferných čísel. Z paměti již ovládají násobení 2, 3, 4, 5 a 10 pro řešení úloh s celými čísly zahrnující násobení a dělení včetně řešení se zbytkem. Používají standardní jednotky délky, objemu, hmotnosti a času. Útvary klasifikují rozličnými způsoby. Získávají a interpretují informace z jednoduchých tabulek a výčtů, sestavují a vysvětlují sloupcové grafy a piktogramy.

Matematika (cíle předmětu)

i) Početní operace a algebraické myšlení

Pomocí sčítání a odčítání do 100 řeší slovní úlohy o jednom až dvou krocích včetně situací, kdy se přidává, ubírá, slučuje, odděluje a porovnává s neznámými na všech pozicích.

- Používat kresby a rovnice, v nichž symbol pro neznámou hodnotu bude představovat řešený problém.
- Chápat a řešit slovní úlohy - jednoduché (všechny čtyři početní operace) a dvoufázové (sčítání a odčítání). Začínají je znázorňovat, např. prostřednictvím kreseb či číselné osy.

S využitím myšlenkových postupů bez problémů sčítat a odčítat do 20. Na konci 2. třídy znají z paměti všechny možné součty dvou jednociferných čísel.

- Znat všechny možné výsledky sčítání a odčítání čísel do 20.

Určit, zda skupina objektů (do 20) má sudý či lichý počet členů, např. pomocí uspořádání objektů do dvojic nebo jejich sčítáním po dvou; napsat rovnici o dvou stejných sčítancích, jejichž součtem bude sudé číslo.

- Chápat sudá a lichá čísla a rozpoznat je alespoň do 20.

Pomocí sčítání zjistit celkový počet objektů uspořádaných do obdélníkové soustavy až o pěti řádcích a sloupcích; napsat rovnici vyjadřující celkový počet jakožto součet stejných sčítanců.

- Umět popsat a navázat výpočty na vzorce, které se počítají dopředu či zpětně po 2, 3, 4, 5, 10 nebo 100.

ii) Čísla a početní operace na bázi deseti

Pochopit, že tři cifry u trojčiferného čísla zastupují stovky, desítky a jednotky; např. 706 znamená 7 stovek, 0 desítek a 6 jednotek.

- Pochopit, co jednotlivé cifry u trojčiferných čísel znamenají a umět je rozdělit na stovky, desítky a jednotky.

Pochopit následující, jakožto zvláštní případy:

- 100 lze chápat jako skupinu desítek – zvaných „sto“.
- Čísla 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900 zastupují, jednu, dvě, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm nebo devět stovek (a 0 desítek i jednotek).

Počítat do 1000; počítat po 5, 10 a po stovkách.

- Vyjmenovat čísla od 100 do 200 a dál.
- Počítat dopředu i zpětně po jednotkách, desítkách a stovkách od dvoj a trojčiferných čísel.

Číst a psát číslíce do 1000 pomocí desítkových číslic, názvů číslic a rozepsaných podob.

- Číst a psát číslíce alespoň do 1000.

Na základě pochopení stovek, desítek a jednotek porovnat dvě trojčiferná čísla a k zaznamenání výsledků využít symboly $>$, $=$, a $<$.

- Porovnávat trojčiferná čísla, používat symboly $<$ a $>$ a přijít na číslo mezi nimi.

Plynně sčítat a odčítat do 100 s využitím strategií založených na řádu čísel, vlastnostech početních operací, a/nebo vztahu mezi sčítáním a odčítáním.

- Sčítat/odčítat jednociferná čísla s/od trojčiferných čísel.

Přičíst až čtyři dvouciferná čísla pomocí strategií založených na řádu čísel a vlastnostech početních operací.

- Sčítat trojčiferná a dvojčiferná čísla s využitím pomocného zápisu.
- Rozeznat jednoduché vztahy mezi čísly, např. každé číslo je o tři větší než číslo předešlé.
- Využívat seznamy a tabulky, které napomáhají systematickému řešení problémů.

Sčítat a odčítat do 1000 s využitím názorných modelů, náčrtků a postupů založených na řádu čísel a/nebo vztahu mezi sčítáním a odčítáním; dát postup do souvislosti s písemnou metodou.

- Sčítat trojčiferná a dvojčiferná čísla s využitím pomocného zápisu.
- Rozeznat jednoduché vztahy mezi čísly, např. každé číslo je o tři větší, než číslo předešlé.

Pochopit, že při sčítání či odčítání trojčiferných čísel v podstatě přičítáme a odčítáme stovky a stovky, desítky a desítky a jednotky a jednotky; někdy je též nutné desítky a stovky rozložit či složit.

- Využívat seznamy a tabulky, které napomáhají systematickému řešení problémů.

V duchu přičíst 10 či 100 k danému číslu od 100 do 900, a stejně tak odčítat 10 či 100 od daného čísla mezi 100 – 900.

- Znat následující výsledky sčítání a odčítání:
 - násobky 100 do 1000
 - násobky 5 do 100.
- Sčítat a odčítat páry dvojčiferných čísel.
- Přičíst 100 a násobky 100 k trojčiferným číslům.
- Přičíst a odečíst 10 a násobky 10 k a od dvoj a trojčiferných čísel.

Vysvětlit, proč sčítací a odčítací postupy fungují, a to prostřednictvím řádu čísel a vlastností početních operací.

- Vysvětlit volbu kalkulační strategie a znázornit, jak se došlo k výsledku.

iii) Měření a práce s daty

Změřit délku objektu pomocí vhodných pomůcek, jako je pravítko, měřítko, metr a měřicí páska.

- Volit a využívat vhodné jednotky pro odhad, měření a zaznamenávání výsledků měření.

Měřit délku objektu nadvakrát a vyjádřit je dvěma různými jednotkami délky; popsat vztah zvolených jednotek k měřenému objektu.

- Znat vztah mezi kilometry a metry, metry a centimetry, kilogramy a gramy, litry a mililitry.

Odhadovat délku prostřednictvím palců, stop, centimetrů a metrů.

- Znat vztah mezi kilometry a metry, metry a centimetry, kilogramy a gramy, litry a mililitry.

Měřit pro potřeby určení, nakolik je jeden objekt delší nežli druhý, vyjadřovat délkový rozdíl standardními jednotkami délky.

- Volit a využívat vhodné měrné jednotky a nástroje pro odhad, měření a zaznamenávání výsledků.

Sčítat a odčítat do 100 v zájmu řešení problémů, jež zahrnují délky uváděné ve stejných jednotkách.

- Pracovat s náčrtky ke znázornění problému (například nakreslené pravítko) a rovnice se symbolem pro neznámé číslo.
- Řešit slovní úlohy, včetně měření.

Vyjádřit celá čísla formou délek od 0 na číselné ose se stejně odstupňovanými body, jež odpovídají číslům 0, 1, 2 a na číselné ose zastupují součty a rozdíly celých čísel do 100.

- Umístit trojciferné číslo na číselnou osu poznačenou násobky 100.
- Umístit trojciferné číslo na číselnou osu poznačenou násobky 100.

Určit a zaznamenat čas z analogových a digitálních hodin se zaokrouhlením na nejbližší pětiminutovku, užívat přitom výrazy ráno/odpoledne/večer/v noci.

- Určit a zaznamenat čas z analogových a digitálních hodin se zaokrouhlením na nejbližší pětiminutovku na analogových hodinách a nejbližší pětiminutovku na digitálních hodinách.

Pomocí symbolů \$ a ¢ řešit slovní úlohy, v nichž se vyskytují dolarové bankovky, čtvrtáky, deseticenty, nikláky a pence.

- Příklad: Máš 2 deseticenty a 3 pence, kolik je to dohromady centů?
- Slučovat v peněžním zápisu.
- S využitím výsledků sčítání a odčítání do 100 hledat změnu.
- Vymyslet si příběh založený na číslech, jež by souvisel s kalkulacemi včetně kontextu peněz.

Získávat data prostřednictvím měření délky několika objektů k nejbližší celé jednotce, nebo opakovaným měřením stejného objektu.

- Pomocí pravítka kreslit a měřit čáry s přesností na centimetr.
- Vyjádřit naměřené hodnoty pomocí číselných bodů, kdy jsou na vodorovném měřítku vyznačena celá čísla.

iv) Geometrie

Rozlišovat a kreslit tvary na základě jejich specifických vlastností, jako je konkrétní počet úhlů či identických stěn.

- Poznat, popsat a nakreslit pravidelné i nepravidelné 2D tvary, včetně pětiúhelníků, šestiúhelníků, osmiúhelníků a půlkruhů.
- Poznat trojúhelníky, čtyřúhelníky, pětiúhelníky, šestiúhelníky a kostky.

Rozdělit obdélník do řad a sloupců o stejně velkých buňkách a napočítat jejich celkový počet.

Rozdělit kruhy a obdélníky na dva, tři nebo čtyři stejné díly a popsat je prostřednictvím výrazů polovina, třetina, půlka z, třetina z, atp. a dále popsat celek jako dvě poloviny, tři třetiny a čtyři čtvrtiny. Uvědomit si, že stejné díly týchž celků nemusí mít vždy stejný tvar.

- Zjistit polovinu, třetinu, čtvrtinu a desetinu u útvarů a čísel (odpovědi s celými čísly).

Prvouka (popis předmětu)

Hlavním cílem výuky Prvouky ve 2. třídě je pomoci žákům rozšiřovat jejich vědecký pohled na okolní svět. Žáci budou znalostí dosahovat prostřednictvím objevování, diskuze, testování a vyvíjení nápadů o každodenních jevech a vztahu mezi živými organismy a známým prostředím, přičemž si zároveň rozšíří povědomí o funkcích, vztazích a vzájemné interakci. Žáci budou nabádáni ke kladení otázek k pozorovanému a rozhodování o nejvhodnějším typu vědeckého šetření, jež jim pomůže tyto otázky zodpovědět, a to včetně metody sledování změn v čase, zaznamenávání vzorců, seskupování a třídění, provádění jednoduchých srovnávacích a kvalitativních testů a zjišťování dalších fakt z doporučené literatury. Budou činit jednoduché závěry a částečně i používat odborný jazyk, a to nejprve k mluvení a později k zapisování svých zjištění.

Žáci 2. třídy by měli se světem vědy přicházet hojně do styku, aby mohli klást vlastní otázky o okolním světě. Měli by začít dělat vlastní rozhodnutí o nejvhodnějším typu vědecké metody, jež by mohla jejich otázky zodpovědět; poznat, kdy je zapotřebí kvalitativní testování a podílet se na jeho přípravě; mluvit o kritériích seskupování, třídění a klasifikace; používat jednoduché legendy. Žáci by měli hledat přirozeně se vyskytující vzorce a vztahy a rozhodnout, jaká data jsou zapotřebí k jejich sběru. Měli by se rozhodnout, co je zapotřebí vypořádat, jak dlouho se na to mají zaměřovat a jaký druh základního vybavení je pro to dobré zvolit. Měli by se naučit pracovat s novým vybavením, jako jsou datalogery. Měli by dát na své vlastní pozorování a měření, pracovat s poznámkami, jednoduchými tabulkami a standardními jednotkami, a měli by též činit rozhodnutí ohledně zaznamenávání a analýzy těchto dat.

Za asistence učitele by žáci měli hledat změny, vzorce, podobnosti a rozdíly v datech, tak aby mohli činit jednoduché závěry a odpovídat na otázky. S pomocí by měli být rovněž schopni vytypovat otázky, jež ze sebraných dat vyplývají, předvídat jejich nové hodnoty a hledat způsob, jak svou dosavadní práci ještě vylepšit. Měli by též pochopit kdy a jak jim mohou sekundární prameny přinést odpovědi, které praktickým výzkumem nelze získat.

Žáci by si měli osvojit základní vědecký jazyk, aby mohli hovořit o svých objevech a dělit se o ně různými způsoby se širokým spektrem posluchačů.

Prvouka (cíle předmětu)

i) Rostliny

Žáci by měli pochopit souvislost mezi stavbou a funkcí: myšlenku, že každá část rostliny vykonává určitou funkci. Měli by se zabývat rolí kořenů, výživy a podpory stvolu, funkcí listů pro výživu a květů pro rozmnožování.

Žáci by se měli naučit:

- Poznávat a popisovat funkce různých součástí kvetoucích rostlin: kořeny, stvol/kmen, listy a květiny.
- Zkoumat požadavky rostlin na život a růst (vzduch, světlo, voda, živiny z půdy a prostor pro růst) a jak se rostlina od rostliny liší.
- Zjistit, jakým způsobem rostliny čerpají vodu.
- Zkoumat roli, jakou rostliny zastávají v životním cyklu kvetoucích rostlin, včetně opylování, tvorby a rozprašování semene.

ii) Zvířata a lidé

Žáci by se i nadále měli věnovat důležitosti výživy a seznamovat se s hlavními částmi těla, jež souvisí s kostrou a svalstvem, a zjišťovat přitom, jaké specifické funkce jednotlivé části těla mají.

Žáci mohou pracovat vědecky prostřednictvím poznávání a třídění živočichů na obratlovce a bezobratlé, v rámci pozorování srovnávat jejich pohybový aparát; rozpracování myšlenky, jak by člověk vypadal bez kostry. Mohou porovnávat jídelníček živočichů (včetně jejich mazlíčků) a rozhodnout o způsobu jejich seskupování dle typu potravy. Dále se mohou věnovat různým potravinovým skupinám a jejich výživové hodnotě, a na základě získaných výsledků pak sestavit jídelníček.

Žáci by se měli naučit:

- Že zvířata se živí rostlinami nebo jinými zvířaty.
- Vysvětlit pojmy jako masožravec, býložravec a všežravec a uvést příklady pro každého z nich.

- Pochopit, že kostra a svaly u lidí fungují jako podpora, ochrana a umožňují jim pohyb.

iii) Horniny

V úzké souvislosti se zeměpisem by žáci měli získat povědomí o rozdílných typech hornin a zemin, včetně těch, jež se nachází v místě jejich bydliště.

Žáci by se měli naučit:

- Na základě jednoduchých fyzických charakteristik porovnat skupinu různých druhů hornin.
- Jednoduchým způsobem popsat, jak vznikaly fosilie.
- Pochopit, že půda je tvořena horninou a organickou hmotou.

iv) Světlo

Žáci by měli zjistit, co se stane, pakliže se světlo odrazí od zrcadla nebo jiného reflexního povrchu, a to formou hry se zrcadly, jež jim pomůže zodpovědět otázky ohledně chování světla. Měli by přemýšlet, proč je důležité chránit si oči před ostrým světlem. Měli by najít a změřit stín. Zjistit, jak se tvoří a co jej může přimět ke změně.

Žáci by se měli naučit:

- Že světlo potřebujeme, abychom viděli.
- Že tma je absence světla.
- Že světlo se odráží od různých povrchů.
- Že stíny vznikají tehdy, když světlu zastavíme cestu nějakým pevným objektem.
- Hledat souvislosti ve způsobu, jakým se stíny mění.

v) Síly a magnety

Žáci by měli pochopit, že magnetické síly mohou působit i bez přímého kontaktu, a to na rozdíl od většiny ostatních sil, kde je přímý kontakt podmínkou (např. otevírání dveří, rozhoupávání houpačky). Měli by zkoumat chování a každodenní využití konkrétních druhů magnetů (např. tyč, zvonek, tlačítko a podkova).

Žáci by se měli naučit:

- Porovnávat pohyb věcí na různých typech povrchů.
- Že některé síly působí i na dálku.
- Sledovat, jak se některé magnety přitahují a zase odpuzují, a jak přitahují určité druhy materiálů a jiné nikoliv.
- Porovnávat a třídit rozličné všední materiály na základě toho, zda jsou magnetem přitahovány nebo ne.
- Rozlišit některé magnetické materiály.

Zeměpis (popis předmětu)

Kvalitní zeměpisné vzdělání by u žáků 1. třídy mělo probudit zvědavost a úžas nad světem a jeho obyvateli, které si uchovají po zbytek života. Výuka předmětu by měla žáky vybavit vědomostmi o rozličných místech, lidech, zdrojích a lidském i přírodním životním prostředí, stejně jako hlubokým pochopením fyzických a humánních procesů na planetě Zemi. S přibývajícími znalostmi by vědomosti žáků o světě měly prohloubit chápání spojitosti mezi fyzickými a humánními procesy, stejně jako vzniku a využití krajiny a životního prostředí. Zeměpisné znalosti, porozumění a dovednosti poskytují rámec a přístupy, jež vysvětlují utváření rysů Země v jednotlivých vrstvách, jejich propojenost a změnu v průběhu času.

Cílem národního kurikula pro Zeměpis je, aby žáci:

- Získali kontextuální znalost globálně významných míst – jak pozemních, tak na moři – včetně rozpoznávání jejich fyzických a humánních charakteristik a způsobu, jakým poskytují zeměpisný kontext pro pochopení jevů a procesů.
- Porozuměli procesům, které dávají vzniknout fyzickým a humánním zeměpisným rysům světa, jak jsou na sobě vzájemně závislé a jaké změny s postupem času vnášejí do celkového prostoru.
- Si osvojili zeměpisné dovednosti potřebné k: sběru, analýze a interpretaci dat nasbíraných prostřednictvím zkušeností z práce v terénu, jež prohlubují pochopení geografických procesů.
- Interpretovali řadu zdrojů zeměpisných informací, včetně map, schémat, globusů, leteckých snímků a Zeměpisných informačních systémů (GIS).
- Komunikovali v oblasti geografie rozličnými způsoby, a to především prostřednictvím map, numerických a kvantitativních dovedností a detailního zápisu.

Zeměpis (cíle předmětu)

i) Určování polohy

- Určovat polohu zemí světa, s pomocí mapy se zaměřit na Evropu (včetně polohy Ruska) a Severní a Jižní Ameriku, dbát na místní prostředí, klíčové fyzické a humánní rysy, země a významná města.
- Vyjmenovat a určit polohu hrabství a měst Spojeného království, zeměpisných oblastí a jejich určujících humánních a fyzických rysů, klíčových topografických prvků (včetně kopců, hor, pobřeží, řek a krajinných vzorců; pochopit, jak se některé z těchto aspektů proměnily v průběhu času.
- Určit polohu a význam zeměpisné šířky a délky, rovníku, severní a jižní polokoule, obratníku Raka a Kozoroha, severního a jižního polárního kruhu, nultého/greenwichského poledníku a časových zón (včetně dne a noci).

ii) Místní znalost

- Na základě studia humánní a fyzické geografie regionů Spojeného království, zvoleného regionu Evropy, Severní a Jižní Ameriky pochopit zeměpisné podobnosti a odlišnosti.

iii) Humánní a fyzická geografie

- Popsat a pochopit klíčové aspekty fyzické geografie včetně: klimatických oblastí, biotů, pásem vegetace, řek, hor, sopek, zemětřesení a vodních cyklů.
- Popsat a pochopit klíčové aspekty humánní geografie včetně: typu obydlí a využití půdy, ekonomických aktivit včetně obchodních spojení, distribuce přírodních zdrojů včetně energie, potravin, nerostů a vody.

iv) Zeměpisné dovednosti a práce v terénu

- Využívat mapy, atlasy, globusy a digitální/počítačové zobrazení k určování polohy zemí a popisu charakteristických rysů.

- Používat kompas, číselné soustavy souřadnic, symboly a legendy (včetně těch, jež jsou součástí map Ordnance Survey), aby si vybudovali znalost Spojeného království a širšího světa.
- Prostřednictvím práce v terénu sledovat, měřit, zapisovat a prezentovat humánní a fyzické charakteristiky místní oblasti pomocí řady metod včetně nákresů, plánek, grafů a také digitálních technologií.

Dějepis (*popis předmětu*)

Kvalitní výuka dějepisu žákům poskytne ucelené znalosti a porozumění dějinám Velké Británie i celého světa. V žácích by měla probudit touhu dozvědět se více o minulosti. V rámci výuky by se měli naučit klást vnímavé otázky, kriticky myslet, zvažovat důkazy, třídit argumenty a dělat si na věci vlastní názor. Díky výuce dějepisu žáci mohou pochopit spletnosti životů lidí, proces změny, rozličnost kultur a vztahů mezi rozličnými skupinami, a dále jim umožňuje chápat vlastní identitu a výzvy moderního světa.

Žáci by si měli i nadále budovat chronologicky správné povědomí o britské, místní a světové historii a být schopní jasně líčit události z jednotlivých období. Měli by si zaznamenávat spojitosti, kontrasty a trendy v průběhu času a budovat si odpovídající slovníček dějepisných pojmů. Měli by často klást a někdy také odvozovat historicky platné otázky o změně, příčině, podobnosti, odlišnosti a významu. Měli by vytvářet erudované odpovědi, jež spočívají v pečlivém výběru a uspořádání relevantních informací. Měli by pochopit, že naše znalost minulosti vychází z různých druhů zdrojů. Pro zajištění výše uvedeného postupu v rámci výuky britské, místní a světové historie by učitelé měli kombinovat přehled s hloubkovým studiem, aby žákům umožnili pochopit dlouhou vývojovou křivku a složitost specifických aspektů obsahu.

Dějepis (cíle předmětu)

i) Británie: doba předřímská

Žáci by se měli obeznámit proměnami Británie od doby kamenné až po dobu železnou.

Ukázka témat:

- a. *pozdně-neolitické lovce-sběrače a první farmáře, například Skara Brae,*
- b. *náboženství doby bronzové, technologie a možnosti cestování, například Stonehenge,*
- c. *pevnosti z doby železné, královské kmeny, farmaření, umění a kultura.*

ii) Británie za časů Římanů

Žáci by se měli dozvědět něco o říši římské a jejím vlivu na Velkou Británii.

Ukázka témat:

- a. *pokus Julia Césara o invazi v letech 55–54 př. Kr.,*
- b. *Římskou říši do roku 42 po Kr. a sílu její armády,*
- c. *úspěšnou invazi Claudia a vítězství, včetně stavby Hadriánova valu,*
- d. *britský odpor, například Boudicca,*
- e. *„romanizace“ Británie: místa jako je Caerwent a vliv technologií, kultury a víry, včetně raného křesťanství.*

iii) Anglosasové & Skoti

Žáci by se měli naučit o osidlování Británie Anglosasy a Skoty.

Ukázat témat:

- a. *ústup Římanů z Británie okolo roku 410 po Kr. a pád západní říše římské,*
- b. *skotskou invazi z Irska do severní Británie (dnešního Skotska),*
- c. *anglosaské invaze, osidlování a království: místní názvy a život na venkově,*
- d. *anglosaské umění a kultura,*
- e. *obrácení na křesťanskou víru – Canterbury, Iona and Lindisfarne.*

iv) Anglosasové & Vikingové

Žáci by se měli naučit o trvalém boji mezi Vikingy a Anglosasy o anglické království trvajícím až do doby Eduarda III. Vyznavače.

Ukázka témat:

- a. vikingské nájezdy a vpády,
- b. odpor Alfréda Velikého a Ethelstana, prvního anglického krále,
- c. další vikingské invaze a Danegeld,
- d. anglosaské právo a spravedlnost,
- e. Eduarda III. Vyznavače a jeho smrt v roce 1066.

v) Lokální historie

Žáci by se měli obeznámit s aspektem lokální historie.

Ukázka témat:

- a. hloubkovým studiem týkajícím se jedné z britských oblastí zmíněných výše,
- b. studium v průběhu času, které může ukázat, jak se jednotlivé aspekty národní historie odrážejí v lokalitě (to se může táhnout nad rámec roku 1066),
- c. studium aspektu historie nebo určitého místa, které bude sahát do doby po roce 1066 a bude pro danou lokalitu význačné.

vi) Rozšířená chronologická studie

Žáci by se měli naučit studiu aspektu nebo tématu z britské historie, které rozšiřuje chronologické povědomí žáků po roce 1066.

Ukázka témat:

- a. příkladové studie jako jsou John, Anne či Victoria, na téma proměnlivá moc monarchů,
- b. změny v oblasti sociální historie, jako např. zločin a trest od Anglosasů po dnešek, či zábava a odpočinek ve 20. století,
- c. vliv řecké a římské kultury (umění, stavitelství či literatura) na pozdější období britských dějin včetně současnosti,
- d. zásadní zlomový bod v britských dějinách

vii) Starodávne civilizace

Žáci by se měli naučit o všem, čeho první civilizace dosáhly – získat přehled o tom, kdy a kde se civilizace objevily a hloubkově se věnovat jednomu z následujících:

- a. Sumerská říše,
- b. údolí Indu,
- c. starověký Egypt,
- d. dynastie Šang ze starobylé Číny.

viii) Starověké Řecko

Žáci by se měli přiučit něco o životě ve starověkém Řecku a jeho odkazu, stejně jako vlivu na západní svět.

ix) Studium mimoevropských dějin

Žáci by se měli seznámit se společenstvími mimo Evropu, které jim poskytnou kontrast s britskou historií – měli by se věnovat jednomu z následujících:

- a. raná islámská civilizace, včetně studia Bagdádu asi 900 let po Kr.,
- b. mayské civilizace zhruba 900 let po Kr.,
- c. Benin (západní Afrika) 900 – 1300 let po Kr.

Informatika a výpočetní technika (*popis předmětu*)

Informatika a výpočetní technika (ICT) ve 2. třídě pokračuje v budování základní znalosti ICT, jež žákům umožňuje práci s počítačem. Zahrnuje základní počítačové operace, jako je zkopírovat/vložit, ukládat soubory do zvláštní složky, uspořádávat soubory ve složce, využívat základní funkce operačního systému, základy formátování textu, hledání klíčových slov a v neposlední řadě také bezpečnost na síti.

Informatika a výpočetní technika (*cíle předmětu*)

V rámci ICT ve 2. třídě se od žáků očekává:

1. Prokazatelná schopnost měnit typ, velikost, barvu a styl písma a vkládat rozličné grafiky, které by mohly procesu psaní napomoci.
2. Pracovat samostatně a/nebo ve skupině na digitální prezentaci.
3. Prostřednictvím digitálních nástrojů a bohatých mediálních zdrojů popsat a sdílet originální nápady a příběhy.
4. Využívat rozličný software k tvorbě multimediálních projektů, jež zahrnují audio a/nebo video.
5. Graficky zpracovávat, zkoumat a uspořádávat informace.
6. Využívat vzdělávací databáze a předvolené webové stránky k identifikaci, výzkumu a sběru informací k tématu.
7. Prokazatelná schopnost zorientovat se ve virtuálním prostředí, jako jsou webové stránky, online testy, elektronické knihy a/nebo simulační software.
8. Přihlásit se do sítě, samostatně otevírat a zavírat jednotlivé aplikace.
9. Hovořit o technologiích prostřednictvím přesné terminologie odpovídající vývojovému stadiu.
10. Prokázat bezpečnou a kooperativní schopnost využití technologií.

Získané dovednosti

Žáci by se měli naučit:

1. Jak se naučit myslet v krocích?
 - Rozložte si činnost do několika hlavních kroků.
 - Rozpracujte další kroky u každého velkého kroku.
 - Určete rozličné úkoly pro danou činnost a jejich posloupnost.
2. Sestavte postup pomocí souboru instrukcí. (Programovací jazyk Scratch)

- Využijte příkazy pohybu, pera a zvukových bloků.
 - Napište scénář (program) pomocí přetahování grafických bloků.
 - Uložte scénář a zhlédněte jej v předváděcí oblasti.
3. Cvičení při práci s počítačem.
- Procvičujte zápěstí, krk, oči a páteř.
4. Ovládejte instrukce v programu
- Sestavte program dle instrukcí v kontrolním bloku.
 - Změňte pozadí programu
5. Úprava textu
- Formátování textu:
 - tučně, kurziva, podtržené,
 - změna druhu, velikosti a barvy písma.

1. OPAKOVÁNÍ ÚROVNĚ 2

- Možnosti využití počítače
- Kreslení obrázků
- Psaní písmen
- Hraní her
- Sčítání
- Sledování filmů a pohádek
- Poslech hudby
- Součásti počítače
- CPU
- Monitor
- Klávesnice
- Myš
- Malování
 - nový, tvary, štětce, guma, uložit, ukončit
- Co dělat a nedělat
 - Dbát na bezpečnost
 - Být laskavý
 - Udržovat čistotu
 - Správně sedět
- Windows
- Zavřít a minimalizovat okno
- Hlavní panel
- Záhlaví okna
- Tapeta

Vstupní znalost	Nová slova	
• Předškolní znalost		

2. MYŠLENÍ V KROCÍCH

- Vyjmenovat jednotlivé kroky v rámci určité činnosti.
- Určit klíčové kroky v nějaké činnosti.
- Vyjmenovat detailní kroky v rámci každého hlavního kroku.
- Uvědomit si, že v některých případech nelze posloupnost aktivit měnit.
- Uvědomit si, že v některých případech posloupnost aktivit zaměňovat lze.

3. ÚVOD DO PROGRAMOVACÍHO JAZYKA (Scratch)

- Tomu, co nazýváme postupem krok za krokem, se v programování říká počítačový jazyk.
- Popisovat funkce programovacího jazyka.
- Naučit se několik slov nového jazyka, s cílem domluvit se v nové oblasti, naučit se počítačový jazyk.
 - Existuje několik programovacích jazyků.
 - Jedním z nich je i Scratch, s nímž se žáci seznámí.
- „Co by se stalo, kdybychom nevyužívali podsložky a všechno bychom ukládali do jediné složky?“

Vstupní znalost	Nová slova	
• Myšlení v krocích. • Správné používání myši.	• Nabídka bloků • Rotace aktivními objekty • Menu	• Oblast pro zápis

4. CVIČENÍ PŘI PRÁCI S POČÍTAČEM

- Díky zdravému životnímu stylu se můžeme zvesela věnovat každodenním činnostem, včetně času tráveného u počítače.
- Nepřepínat oči:
 - Je potřeba často mrkat a odvracet oči od monitoru.
 - Každých 10 minut očím ulevit a místo do monitoru se zahledět do dálky.
 - Čistit obrazovku. Stejně tak si čistit i brýle.

- V případě obtíží se čtením textu na obrazovce je potřeba zvětšit velikost písma, nikoliv se nahýbat k monitoru.
- Pravidelně oči cvičit, aby se nepřepínaly a nedošlo k poškození zraku.
- Rotační sledování
 - Sedněte si na zem s nohama rovně nataženýma.
 - Levou ruku položte na levé koleno.
 - Držte pravou pěst nad pravým kolenem s palcem směřujícím vzhůru a loktem nataženým.
 - Dělejte velké kruhové pohyby s pravou rukou doprava, potom nahoru, doleva a nakonec zpět do původní pozice.
 - Opakujte pětkrát po směru a pětkrát proti směru hodinových ručiček.
 - Opakujte kroky 3-5 s levým palcem.
 - Po celou dobu mějte hlavu i záda rovně.
 - Nakonec zavřete a uvolněte oči.

Vstupní znalost	Nová slova	
▪ Co dělat a nedělat s počítačem ▪ Počítač a zdraví	•	•

5. JEDNODUCHÁ ANIMACE S PROGRAMEM (Scratch)

- Přečtěte si instrukce pod ovládacím blokem.
 - Ovládací blok obsahuje informace pro ovládání animace.
- Změňte pozadí scény.

Vstupní znalost	Nová slova	
• Úvod do jazyka Scratch	•	•

6. ÚPRAVA TEXTU

- Důležitost pečlivého výběru písma.
 - Vyberte písmo, které se dobře čte.
- Využití různých druhů, velikostí, stylů a barev písma.

- Volbě jiného písma říkáme změna písma.
- Některé z běžně používaných fontů jsou:
 - Times New Roman,
 - Arial,
 - Calibri.
- Větší písmo se hodí pro:
 - upoutání čtenářovy pozornosti,
 - zvýraznění důležité části textu.

Vstupní znalost	Nová slova	
▪ Základní prvky textového editoru	• Podtržené • Kurzíva	• Druh písma • Velikost písma • Barva písma

Výtvarná výchova (*popis předmětu*)

Umění, řemeslná tvorba a design jsou jedním z nejušlechtlejších projevů lidské tvořivosti. Kvalitní výuka výtvarné výchovy by měla umět vtáhnout, inspirovat a poskytnout žákům výzvu, přičemž by je zároveň měla vybavit schopností a chutí experimentovat, vymýšlet a tvořit vlastní umělecké výtvary.

Žáci 2. třídy by měli stavět na učivu z Key Stage 1 a naučit se rozvíjet osvojené techniky, včetně schopnosti práce s materiálem tvořivě, originálně a se vzrůstajícím povědomím o rozličných druzích umění, uměleckého řemesla a designu. Žáci by se dále měli naučit: vytvořit si náčrtník, do něhož budou zaznamenávat své postřehy a čerpat z něj již dříve poznamenané nápady; měli by zdokonalit své techniky z oblasti umění a designu, včetně kreslení, malování a modelování s pomocí různých typů materiálů (např. tužka, uhlí, barva, modelína); znát velké umělce, architekty a designéry z historie.

Výtvarná výchova (*cíle předmětu*)

i) Prvky umění

- Linie
- Tvary
- Barvy
- Formy, včetně 3D lepenkových forem
- Hodnota
- Povrch
- Prostor

ii) Expresionisté

- Technika
- Akvarely
- Koláž
- Pastel
- Plastika: modelovací hmota a recyklované materiály
- Keramika
- Hrnčířství
- Objekty
- Malba
- Vypalování

iii) Sezónní projekty

- Velikonoce
- Vánoce
- Tvorba knihy

iv) Barvy

- Míchání barev
- Bílá/černá
- Stínování tvarů

v) Umělecký styl

- Zátěže
- Portrét
- Krajina

vi) Tvorba masky

- Plastika a design
- Zadání ve dvojicích a individuální
- Krajina

Pracovní činnosti (*popis předmětu*)

Pracovní činnosti jsou poutavý a praktický předmět. Žáci zapojují svou tvořivost a představivost do výroby věcí, které řeší skutečné i možné problémy v rozličných oblastech, a to s ohledem na potřeby, touhy a hodnoty své i druhých. Osvojují si široké spektrum vědomostí a čerpají z oborů, jako jsou matematika, prvouka, strojírenství, výpočetní technika a výtvarná výchova. Žáci se učí riskovat, využívat důvtip a stávají se inovativními, podnikavými a schopnými jedinci. Zhodnocují někdejší a současný design a technologie, čímž si budují kritické porozumění jeho dopadu na každodenní život i širší svět. Kvalitní výuka výtvarné výchovy zásadně přispívá k tvořivosti.

Prostřednictvím rozličných prakticky zaměřených činností by si žáci měli osvojit vědomosti, pochopení a dovednosti potřebné k interaktivnímu procesu navrhování a výroby. Měli by pracovat v řadě odpovídajících kontextů (např. doma, ve škole, v rámci volného času, kultury, v průmyslu, továrny a širšího okolí).

Pracovní činnosti (*cíle předmětu*)

i) Design

- Pomocí výzkumu a designových kritérií přijít s návrhem produktu, který bude funkční, poutavý, účelný a zaměřený na konkrétní jedince či skupiny.
- Vymyslet, vyvinout, zpracovat a komunikovat vlastní nápady prostřednictvím diskuze, okomentovaných návrhů, průřezů a technických výkresů, prototypů, vzorců a počítačem podporovaného projektování.

ii) Výrobek

- Vybírat ze širší nabídky nástrojů a vybavení pro potřeby přesného splnění praktických zadání.
- Vybírat a používat větší množství materiálů a součástek, včetně stavebního materiálu, textilií a přísad dle jejich funkčních vlastností a estetických kvalit.

iii) Hodnocení

- Zkoumat a analyzovat větší množství produktů.
- Zhodnotit nápady a produkty ve světle vlastních designových kritérií a vzít si z pohledu druhých příklad pro vlastní práci.
- Pochopit, jak klíčové události a jedinci v oblasti designu pomáhali formovat svět.

iv) Znalost technologií

- Aplikovat své porozumění pro potřeby zesílení, upevnění, či podepření komplexnějších staveb.
- Porozumět mechanickým systémům a používat je ve svých návrzích.
- Chápat a využívat elektrické systémy ve vlastních výtvorech.
- Využít znalosti počítačů k naprogramování, sledování a ovládání produktů.

Hudební výchova (*popis předmětu*)

2. třída představuje začátek studia školní hudební výchovy na Key Stage 2. Větší důraz je kladen na zlepšování dovedností spojených s hrou na hudební nástroj, jak sólo, tak ve skupině, a stejně tak budování sebevědomí v improvizaci a skládání kratších originálních skladeb.

Žáci budou v počátcích KS2 stavět na látce osvojené v KS1, přičemž budou vystaveni komplikovanějším variacím na předešlá témata: hudební prvky, notový zápis, poslech a porozumění. K tomu by učivo 2. třídy mělo žáky ještě navíc obeznámit s dalším množstvím hudebních žánrů a typů a složitějšími hudebními pojmy a pojetími, tak aby si žáci rozšířili své znalosti o hudbě.

Počínaje 2. třídou bude kladen vyšší důraz také na postupně se rozvíjející znalost dějin hudby.

Hudební výchova (*cíle předmětu*)

i) Prvky hudby

a) Prvky

Žáci budou vedení ke stále sebevědomějšímu a uvědomělému zpěvu a hře na hudební nástroje. S využitím dovedností z KS1 začnou lépe rozumět hudebním skladbám, a získají i schopnost uspořádávat nápady a nakládat s nimi v rámci hudebních struktur. Koncem 2. třídy budou žáci lépe umět:

- Rozpoznat stálý rytmus, pohybovat se do rytmu, zahrát stálý rytmus.
- Hýbat se vhodně do hudby (pochodovat, jít, hopsat, vlnit se a tančit).
- Poznat rozdíl mezi známými a také nově osvojenými krátkými a dlouhými zvuky.
- Rozlišit mezi rychlým a pomalým hudebním tempem a doplnit je o porozumění, jak se může hudba postupně zpomalovat a zrychlovat.
- Rozpoznat zřejmé odchylky v poloze hlasu: vysoko a nízko.
- Rozlišit mezi hlasitým a tichým, postupným zesilováním a ubíráním na hlasitosti.
- Pochopit, že melodie se může pohybovat nahoru a dolů.
- Broukat si melodii při poslechu rozličné hudby.
- Opakovat krátké rytmy a melodické vzorce.
- Zpívat samostatně, ve dvojici i unisono ve skupině.
- Poznat sloku a refrén.
- Zahrát jednoduchý rytmus a melodii na různé nástroje.

b) Notový zápis

Žáci si vybudují hudební slovní zásobu prostřednictvím studia následujících forem notového zápisu:

- Celá nota
- Půlová nota s tečkou
- Půlová nota
- Čtvrt'ová nota
- Celá, půlová a čtvrt'ová pomlka
- Klíč (G klíč)
- Názvy not v mezerách (FACE), a na řádcích (EGBDF)

ii) Poslech a porozumění

Žáci budou poslouchat velké množství hudby včetně dětských písniček, instrumentálních skladeb a hudby z mnoha rozličných kultur.

a) Různé hudební žánry

Žáci se budou věnovat studiu a odlišnostem následujících hudebních žánrů:

- Lidová hudba
 - Hudba, jež vznikla v tradiční kultuře, nebo byla v tomto duchu tvořena. Lidová hudba zpravidla nemá známého autora a předává se ústně z generace na generaci.
- Klasická hudba
 - Umělecká hudba vycházející z tradic hudebního umění Západu.
- Vlastenecká hudba:
 - Melodie s příběhem, jež líčí dědictví mnoha zemí. Kombinace hymny, národních písní a poezie.

b) Hudební pojetí a terminologie

Dirigent a orchestr:

- Opakování skupin hudebních nástrojů: smyčce, žestě, dechové nástroje, bicí.
- Obeznamení se základními hudebními nástroji jako jsou housle, kontrabas, flétna, kytara, harfa, trumpet, lesní roh, piano.
- Obeznamení s různými druhy bicích (bubny, triangel, dřívka, dřevěný „shaker“, xylofon, boomwhackers...)

Poslech:

- V. Williams – *March Past of the Kitchen Utensils*,
- W. A. Mozart – *Turecký pochod*,
- P. I. Čajkovskij – *Labutí jezero*,
- S. Prokofjev – *Pěť a vlk*.
- Zkoumat a rozvíjet hudební nápady při přednesu.
- Žáci budou mít možnost prokázat vlastní zodpovědnost, iniciativu, tvořivost a vynalézavost prostřednictvím oddanosti hudbě a chuti dále se rozvíjet.

Cizí jazyky (*popis předmětu*)

Ve 2. třídě se žáci budou věnovat mimo jiné těmto tématům: základní pozdravy; škola; čísla; kolik je ti let?; zvířata; co je to?; činnosti; hračky; Vánoce; co máš rád/a?; co umíš?; co dnes děláš?; co děláš u snídaně?; co je dnes za den?; oblíbené barvy; kde právě jsi?

Žáci Meridian International School mají možnost volit z vícero cizích jazyků. Čeští žáci se ve 2. třídě řídí osnovami, které jsou úzce provázané s českým národním kurikulem, zatímco žáci, kteří česky nehovoří, se učí podle osnov, které vycházejí z metodiky standardního evropského rámce.

Naši žáci mohou navíc studovat i Francouzský jazyk, a to dle osnov, které striktně odpovídají Národnímu kurikulu Anglie.

Výuka by se měla odvíjet od základů vštípených během Key Stage 1, ať už žáci pokračují ve zvoleném jazyce, nebo si zvolí jiný. Výuka se může týkat jakéhokoliv moderního či klasického jazyka a měla by žáky vést k výraznému pokroku ve zvoleném jazyce. Učitel by měl vhodně vyvažovat výuku mluveného a psaného jazyka, přičemž by měl položit základy učení dalšího jazyka na Key Stage 3. Žáci by měli chápat a sdílet své názory, vědomosti a pocity slovem i písmem, a to především v oblasti každodenních záležitostí a s využitím znalosti zvukové podoby jazyka, gramatiky a slovní zásoby. Cizí jazyky by měly být zaměřené především na praktickou komunikaci. Pakliže se výuka týká klasického jazyka, bude ve středu zájmu lingvistická vybavenost pro porozumění textu pochopení starodávné civilizace. Studenti klasického jazyka se mohou účastnit krátkých rozhovorů v daném jazyce, zatímco diskuse nad textem bude vedena v angličtině. Lingvistické základy v klasickém jazyce mohou podpořit studium moderního jazyka na Key Stage 3.

Cizí jazyky (cíle předmětu)

i) Konkrétní obsah a témata

- Základní pozdravy
- Škola
- Čísla
- Kolik je ti let?
- Zvířata
- Co je to?
- Činnosti
- Hračky
- Vánoce
- Co máš rád/a?
- Co umíš?
- Co dnes děláš?
- Co děláš u snídani?
- Co je dneska za den?
- Oblíbené barvy
- Kde jsi?

ii) Poslech & porozumění

- Naslouchat mluvenému jazyku a prokázat pochopení zapojením se do diskuze a reagováním.
- Objevovat vzorce a zvuky jazyka prostřednictvím písní a rýmů a propojit psanou a mluvenou podobu slova s významem.

iii) Mluvení

- Zapojoovat se do konverzace; ptát se a odpovídat na otázky; vyjádřit názor a reagovat na názory ostatních; hledat vysvětlení a pomoc.
- Mluvit ve větách s použitím známých slov, frází a základní jazykové výstavby.
- Vypěstovat si přesnou výslovnost a intonaci, tak aby ostatní rozuměli jejich čtenému přednesu se známými slovíčky a frázemi.
- Ústně vyjádřit své myšlenky a předat zprávu širokému publiku.

iv) Čtení & porozumění

- Číst pozorně a prokázat porozumění slovům, frázím a jednoduchým textům.
- Chápat příběhy, písně, básně a rýmy v daném jazyce.
- Rozšiřovat si slovní zásobu a snažit se pochopit nová slova z již známého textu, a to včetně práce se slovníkem.

v) Psaní

- Psát fráze z paměti a přizpůsobit je vytváření nových vět, srozumitelně vyjadřovat své myšlenky.
- Popisovat lidi, místa, věci a činnosti ústně* i písemně.
- Osvojit si základní gramatiku studovaného jazyka, včetně (pokud je relevantní): ženských, mužských a středních tvarů a časování nejběžnějších sloves; klíčové rysy a vzorce jazyka; jak je aplikovat například do tvorby věty a jak se liší či naopak podobají ve srovnání s angličtinou.

Tělesná výchova (*popis předmětu*)

Kvalitní osnovy tělesné výchovy ponoukají žáky k úspěchům a skvělým výkonům v soutěžních sportech a jiných fyzicky náročných aktivitách. Žáci by měli získat možnost stát se po fyzické stránce sebevědomými jedinci v tom smyslu, že sport podporuje jejich zdraví a tělesnou zdatnost. Příležitost poměřit síly ve sportu a jiných aktivitách utváří charakter a pomáhá vštípit hodnoty, jako jsou férovost a úcta.

V průběhu 2. třídy by se žáci měli i nadále rozvíjet v široké škále činností, učit se je využívat rozličnými způsoby a spojovat si je s jednotlivými úkony a sledy pohybů. Měli by spolu s chutí komunikovat, spolupracovat a soutěžit. Měli by pochopit, jak se mohou v různých fyzických aktivitách a sportech zlepšit a naučit se ohodnocovat a vnímat své vlastní úspěchy.

Tělesná výchova (*cíle předmětu*)

i) Sport & hry

- Běhat, skákat, házet a chytat a všechny činnosti též kombinovat.
- Hrát soutěžní hry, případně přizpůsobené, a aplikovat vhodné principy pro útok a obranu.
- Rozvíjet ohebnost, sílu, techniku, sebeovládání a rovnováhu.
- Tančit s využitím různých druhů pohybu.
- Účastnit se outdoorových a dobrodružných aktivit, a to jak v týmu, tak individuálně.
- Porovnávat své výkony s předešlými pokusy a zlepšovat se až k vlastnímu maximu.

ii) Plavání a bezpečnost ve vodě

Žáci by se měli především naučit:

- Dobře, s jistotou a zdatně uplavat alespoň 25 metrů.
- Ovládat různé plavecké styly.
- Provádět bezpečnou sebezáchranu ve vodě v rozličných situacích.

Odkazy

Anglický jazyk:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/335186/PRIMARY_national_curriculum_-_English_220714.pdf

Matematika:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/335158/PRIMARY_national_curriculum_-_Mathematics_220714.pdf

Prvouka:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/425618/PRIMARY_national_curriculum_-_Science.pdf

Zeměpis:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/239044/PRIMARY_national_curriculum_-_Geography.pdf

Dějepis:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/239035/PRIMARY_national_curriculum_-_History.pdf

Informatika a výpočetní technika:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/239033/PRIMARY_national_curriculum_-_Computing.pdf

Výtvarná výchova:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/239018/PRIMARY_national_curriculum_-_Art_and_design.pdf

Pracovní činnosti:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/239041/PRIMARY_national_curriculum_-_Design_and_technology.pdf

Hudební výchova:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/239037/PRIMARY_national_curriculum_-_Music.pdf

Cizí jazyky:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/239042/PRIMARY_national_curriculum_-_Languages.pdf

Tělesná výchova:

<https://www.gov.uk/government/publications/national-curriculum-in-england-physical-education-programmes-of-study>

A handwritten signature in black ink, appearing to read "R. J. Bon", is written on a light blue rectangular background.